

РЕШЕНИЕ

№ 3848

гр. София, 10.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав,
в публично заседание на 31.05.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Анжела Савова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **1087** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.156 и сл.

ДОПК.

Образувано е по жалба на [фирма]-гр. С. срещу РА № Р-22221021001813-091-001/18.10.2021 година, потвърден с Решение №1999/30.12.2021 година на Директор на Дирекция“ ОДОП“ при ЦУ на НАП-[населено място].

Развитите в жалбата подробни оплаквания са за незаконосъобразност на атакувания ревизионен акт. Твърди се ,че при издаване на РА се допуснати съществени нарушения на административно производствените правила, същият не е мотивиран, като няма изложени мотиви от страна на неговите издатели. Посочва се още, че при издаване на Ревизионния акт са допуснати и нарушения на материалния закон. Иска се отмяна на ревизионния акт и се претендират сторените по делото разноски.

В съдебно заседание, жалбоподателят- [фирма]- [населено място] редовно и своевременно призован, не изпраща представител.

Ответникът по жалбата-Директор на Дирекция ”Обжалване и данъчно осигурителна практика” при ЦУ на НАП-гр. С., редовно и своевременно призован, не изпраща представител.

СГП редовно и своевременно призована, се представлява от прокурор К., който намира жалбата за неоснователна и моли да бъде отхвърлена.

Административен съд София-град след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите, възраженията и изразените становища на страните,

при условията на чл.142,ал.1 АПК, вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

Със Заповед № 982.1/30.10.2012 година Директор ТД на Н. преназначил К. Г. М. на длъжност- Началник сектор при ТД на НАП- [населено място] считано 01.11.2012 година.

Със Заповед № 478.1/29.04.2013 година Директор ТД на НАП преназначил М. Й. С. на длъжността- Началник сектор“ Ревизии“ при ТД на НАП- С. считано от 01.06.2013 година.

Със Заповед №709/18.06.2015 година Директор ТД на НАП- [населено място] преназначил Е. М. И.- Г. на длъжността Главен инспектор по приходите при ТД на НАП- С. считано от 01.07.2015 година.

Със Заповед №4833/27.12.2019 година на За Директор ТД на НАП- [населено място] Г. Г. е преназначена на длъжността- Старши инспектор по приходите при ТД на НАП- [населено място], считано от 01.01.2020 година.

Със Заповед № РД-01-128/18.02.2020 година Директор ТД на НАП-гр. С. наредил функциите на компетентен орган по чл.112,ал.2,т.1 от ДОПК да се изпълняват считано от 03.02.2020 година от поименно изброени органи по приходите, измежду които и К. Г. М. на длъжност- Началник сектор и определил техните заместници- Т. Б. Г. на длъжност- Началник сектор при отсъствие на К. Г. М..

Със Заповед № 2021/12.03.2021 година Директор ТД на НАП- [населено място] разрешил ползването на платен годишен отпуск на К. Г. М. на длъжност- Началник сектор“ Ревизии“ в размер на 1 работен ден за времето от 29.03.2021 година до 29.03.2021 година.

На 16.03.2021 година до Директор ТД на НАП- [населено място] е изготвено Предложение във връзка с ползването на платен годишен отпуск на К. Г. М. за времето от 29.03.2021 година до 29.03.2021 година и държавният служител да бъде заместван от М. Й. С. на длъжност – Началник сектор.

Със Заповед от 16.03.2021 година Директор ТД на НАП– [населено място] наредил М. Й. С. за времето от 29.03.2021 година до 29.03.2021 година да изпълнява задълженията на К. Г. М. на длъжност Началник сектор „ Ревизии“.

Със Заповед за възлагане на ревизия от 29.03.2021 година М. Й. С. на длъжност- Началник сектор “ Ревизии“ в качеството и на заместващ К. Г. М. възложила да бъде извършена ревизия на [фирма] [населено място], определила състава на ревизиращия екип- Е. М. И.- Г. на длъжност- главен инспектор по приходите и ръководител на ревизията и Р. Г. Г. на длъжност- Старши инспектор по приходите, обхвата на ревизията по видове задължения и по периоди - Отговорност по чл.177 от ЗДДС по доставки, извършени от [фирма] за периода от 01.06.2018 година до 30.09.2018 година., срока, в който следва да завърши ревизията– три месеца, считано от датата на връчване на ЗВР.

Последната е връчена на електронния адрес на жалбоподателя на дата 05.04.2021 година.

Със Заповед за изменение на ЗВР от 01.07.2021 година, К. Г. М. на длъжност- Началник сектор„ Ревизии“ определил нов срок за завършване на ревизията на жалбоподателя до 05.08.2021 година.

Заповедта за изменение на ЗВР е връчена на електронния адрес на жалбоподателя на 01.07.2021 година.

На 02.09.2021 година Е. М. И.-Г. на длъжност -главен инспектор по приходите и ръководител на ревизията и Р. Г. Г. на длъжност- Старши инспектор по приходите

съставили РД №Р-22221021001813-092-001, с който предложили да бъдат установени задълженията на ревизирувания данъчен субект по видове и по периоди, подробно посочени в него.

Ревизионният доклад е връчен на електронния адрес на жалбоподателя на дата 007.09.2021 година.

На 21.09.2021 година дружеството- жалбоподател депозирало писмено възражение срещу съставения РД, в което подробно изложило несъгласието си с предложението за установяване.

На 18.10.2021 година К. Г. М. на длъжност- Началник сектор „ Ревизии“ и Е. М. И.- Г. на длъжност- главен инспектор по приходите и ръководител на ревизията издали обжалвания Ревизионен акт № Р-22221021001813-091-001, с който установили задълженията на ревизирувания данъчен субект по видове и по периоди, подробно посочени в него.

РА е връчен на електронния адрес на жалбоподателя на дата 18.10.2021 година.

На 25.10.2021 година дружеството- жалбоподател депозирало жалба до Директор на Дирекция“ ОДОП“, а последният с Решение №1999/30.12.2021 година потвърдил обжалвания Ревизионен акт.

Решението е връчено на електронния адрес на жалбоподателя на дата 05.01.2021 година.

По делото са приложени всички събрани в хода на ревизионното производство доказателства, описани в 4 броя папки приложения.

По делото бе назначена съдебно- счетоводна експертиза, но поради невнасяне на определения депозит от страна на жалбоподателя същата бе заличена.

С оглед на така установената фактическа обстановка, Административен съд София-град намира предявената жалба за процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.156,ал.1 ДОПК от процесуален представител на легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, жалбата се явява основателна, но по съображения, различни от сочените в нея.

При проверката законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, съдът следва да извърши преценка дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуално-правните и материално правните разпоредби при издаването му-това са така наречените условия за редовно действие на ревизионния акт, залегнали в разпоредбата на чл.160,ал.2 ДОПК.

Обжалваният Ревизионен акт № Р-22221021001813-091-001/18.10.2021 година е издаден от некомпетентни органи и е нищожен.

Още с Определението за насрочване съдът УКАЗА НА ОТВЕТНИКА ПО ЖАЛБАТА, ЧЕ ЗА ОБСТОЯТЕЛСТВОТО, ЛИЦЕТО К. Г. М. КЪМ ДАТА 29.03.2021 ГОДИНА Е ОТСЪСТВАЛА И Е БИЛА В ОБЕКТИВНА НЕВЪЗМОЖНОСТ ДА ИЗПЪЛНЯВА ЗАДЪЛЖЕНИЯТА СИ КЪМ ТАЗИ ДАТА, КЪМ ДАТАТА НА ИЗДАВАНЕ НА ЗВР, ЗАПОВЕДИТЕ ЗА ИЗМЕНЕНИЕ НА ЗВР И КЪМ ДАТАТА НА ИЗДАВАНЕ НА РА Е ЗАЕМАЛА ДЛЪЖНОСТТА- НАЧАЛНИК СЕКТОР И Е ОПРЕДЕЛЕНА ЗА ОРГАН, КОЙТО МОЖЕ ДА ВЪЗЛАГА РЕВИЗИИ КЪМ ТАЗИ ДАТА НА ЖАЛБОПОДАТЕЛЯ/ КАК Е ОПРЕДЕЛЕН СЪЩИЯТ ДА ИЗДАВА ЗВР НА ЖАЛБОПОДАТЕЛЯ/ В ТОВА ЧИСЛО ПРОТОКОЛ ОТ РАЗПРЕДЕЛЕНИЕ ИЛИ ДРУГ ДОКУМЕНТ, УДОСТОВЕРЯВАЩ, ЧЕ РЕВИЗИЯТА Е ВЪЗЛОЖЕНА НА НЕЯ, КОЕ Е ОБУСЛОВИЛО ОПРЕДЕЛЯНЕ НА ДРУГ ЗАМЕСТНИК НА К. Г. М.

ВМЕСТО Т. Б. Г., ЧЕ ЛИЦЕТО М. Й. С. КЪМ ДАТА 29.03.2021 ГОДИНА Е ЗАЕМАЛА ДЛЪЖНОСТТА- НАЧАЛНИК СЕКТОР“ РЕВИЗИИ“ И Е БИЛА ОПРЕДЕЛЕНА ЗА ОРГАН, КОЙТО МОЖЕ ДА ВЪЗЛАГА РЕВИЗИИ НА ЖАЛБОПОДАТЕЛЯ/ ПРОТОКОЛ ЗА СЛУЧАЙНО РАЗПРЕДЕЛЕНИЕ ИЛИ ДРУГ ДОКУМЕНТ, УДОСТОВЕРЯВАЩ , ЧЕ РЕВИЗИЯТА Е ВЪЗЛОЖЕНА НА НЕЯ , ЛИЦЕТО Е. М. И.- Г. КЪМ ДАТИТЕ НА ИЗДАВАНЕ НА ЗВР, РД, РА Е ЗАЕМАЛА ДЛЪЖНОСТТА- ГЛАВЕН ИНСПЕКТОР ПО ПРИХОДИТЕ И Е БИЛА ОПРЕДЕЛЕНА ЗА РЪКОВОДИТЕЛ НА РЕВИЗИЯТА, ЛИЦЕТО Р. Г. Г. КЪМ ДАТИТЕ НА ИЗДАВАНЕ НА ЗВР И РД Е ЗАЕМАЛА ДЛЪЖНОСТТА- СТАРШИ ИНСПЕКТОР ПО ПРИХОДИТЕ, ЛИЦАТА, УЧАСТВАЩИ В ПРОИЗВОДСТВОТО ПО ИЗВЪРШВАНЕ НА РЕВИЗИЯ СА ПРИТЕЖАВАЛИ КВАЛИФИЦИРАН ЕЛЕКТРОНЕН ПОДПИС, В ТОВА ЧИСЛО И УДОСТОВЕРЕНИЕ ОТ ДОСТАВЧИКА ЗА ТАКЪВ,НЕ СОЧИ ДОКАЗАТЕЛСТВА.

По отношение на органа, възложил ревизията- К. Г. М. на длъжност- Началник сектор “Ревизии“ при ТД на НАП ответникът по жалбата не представи доказателства за това същият служител към датата на издаване на първата ЗВР и последващите , както и към датата на издаване на РА да е бил надлежно оправомощен от Директор ТД на НАП- С. за орган, който може да възлага ревизии именно на жалбоподателя. Представената Заповед на Директор ТД на НАП- [населено място] от 18.02.2020 година, с която той е предоставил правомощие по чл.112,ал.2,т.1 от ДОПК на К. Г. М. да бъде орган по възлагане, по никакъв начин не може да обуслови компетентност към датите на издаване на първата ЗВР и последващите, както и към момента на издаване на РА, защото в тази Заповед няма отбелязване, че е била действаща и към посочените в Определението за насрочване дати, и тя е издадена година и 1 месец преди издаване на първата ЗВР и в нея няма отбелязване, че е действаща към дата 29.03.2021 година, като към този момент, както и при издаване на последващите актове в ревизионното производство няма доказателства, че К. Г. М. е била определена за орган, който може да възлага ревизии конкретно на жалбоподателя. Наред с това, няма доказателства за това как ревизията на жалбоподателя е възложена да бъде извършена от К. Г. М./протокол за разпределение или документ, удостоверяващ , че именно на нея е възложена ревизията. Наред с това, няма никакви доказателства защо М. Й. С. е определена за заместващ орган на К. Г. М. при положение, че в представената Заповед от 18.02.2020 година е определен за заместник на К. Г. М. Т. Й. Т., а представеното Предложение до Директор ТД на НАП М. С. да бъде заместващ орган на К. М. не обуславя такава. Дори и да се приеме, че тази Заповед от 18.02.2020 година е била действаща и към момента на възлагане на ревизията ,то възниква въпросът как е заменен определеният в тази Заповед заместник- Т. Й. Т. да не бъде орган по заместване на К. Г. М. при отсъствието и за да бъде заместена от друг избран произволно орган по възлагане- М. Й. С. на длъжност- Началник сектор „Ревизии“. Издадените Заповеди за възлагане на ревизия и за изменение на заповеди за възлагане на ревизия, и Ревизионният акт са издадени при изначална липса на материална компетентност на възлагащия орган- К. Г. М. и на М. С.,които не са притежавали компетентност да възлагат ревизии и да издават ревизионния акт. Липсата на материална компетентност у органа, възложил ревизията и издател на Ревизионния акт го прави нищожен, защото в най-общ смисъл, компетентността на определен административен орган посочва кръга от въпроси, с които той е оправомощен да се занимава, както и правомощията, с които органът

разполага за решаването на тези въпроси и с оглед издаването на юридически /административни актове/, компетентността представлява нормативно признатата способност на даден орган да издаде определен акт. Компетентността на държавните органи е израз на специализацията на функциите на държавно управление и очертава кръга от задачи, възложени на отделните органи по осъществяването на определени държавни функции. Най-често, компетентността се определя като система от правомощия-съвкупност от права и задължения от особен характер, предоставени на органа за осъществяване на държавната власт. Значението на компетентността при издаване на административни актове е толкова голяма, че законодателят отчита тази значимост е въздигнал липсата на компетентност в първо то основание за оспорване на административните актове-чл.146,т.1 АПК/приложим по силата на препращащата норма на параграф 2 от ДОПК/. Липсата на компетентност у издателите на обжалвания ревизионен акт, прави последния нищожен, непораждащ правни последици и предполага обявяването и.

Предвид действащата от 01.01.2021 г. нова разпоредба на [чл. 160, ал. 5 ДОПК](#), настоящият състав следва да приложи [чл. 173, ал. 2 АПК](#). Визираната разпоредба на [чл. 160, ал. 5 ДОПК](#) е процесуална и при липсата на преходна разпоредба в [ДОПК](#) следва да намери незабавно приложение спрямо всички висящи спорове. На тази плоскост, в нормата на чл.173,ал.1 от АПК, когато въпросът не е предоставен на преценката на административния орган, след като обяви нищожността или отмени административния акт, съдът решава делото по същество. По аргумент от нормата на алинея втора на чл.173 от АПК, извън случаите по ал. 1, както и когато актът е нищожен поради некомпетентност или естеството му не позволява решаването на въпроса по същество, съдът изпраща преписката на съответния компетентен административен орган със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона. Предвид това административната преписка следва да бъде изпратена на Началник сектор „Ревизии“ - С. за извършване на нова ревизия от компетентни органи.

Претенцията на жалбоподателя за присъждане на разноски е основателна и в негова полза следва да се присъди сумата от 50 лева- заплатена държавна такса.

Съдебните разноски са разходите на страните, произтичащи от участието им в административното производство. Всяка от страните по делото е отговорна за направените разноски. Отговорността за разноски по принцип е обективна/ безвиновна/, защото загубила спора страна отговаря за разноски, дори ако е положила най- голямо старание да води процеса добросъвестно. Съгласно разпоредбата на чл.81 от ГПК, по присъждането на разноски, съдът се произнася във всеки акт, с който приключва разглеждането на делото в съответната инстанция. Отговорността за разноските е гражданско облигационно отношение, то произтича от процесуалния закон и е уредено от него. Задължението за разноски произтича от неоснователно предизвикания правен спор и тежестта за тях е за страната, която неоснователно е предизвикала същия.

Воден от гореизложеното и на основание чл.160,ал.1 ДОПК,Административен съд-София град

РЕШИ:

ОБЯВЯВА НИЩОЖНОСТТА на Ревизионен акт № Р-222221021001813-091-001/18.10.2021 година, потвърден с Решение №1999/30.12.2021 година на Директор на Дирекция“ ОДОП“ при ЦУ на НАП- [населено място], с който са определени задължения по чл.177 от ЗДДС на [фирма] [населено място] в размер на 184 400 лева и лихва за забава в размер на 58 692,56 лева/ общ размер на задължението по РА Е В РАЗМЕР НА 243 092,56 ЛЕВА.

ИЗПРАЩА АДМИНИСТРАТИВНАТА ПРЕПИСКА НА НАЧАЛНИК СЕКТОР“ РЕВИЗИИ“ ПРИ ТД НА НАП-С. ЗА ИЗВЪРШВАНЕ НА НОВА РЕВИЗИЯ ПРИ СПАЗВАНЕ НА ДАДЕНИТЕ УКАЗАНИЯ ПРИ ТЪЛКУВАНЕТО И ПРИЛАГАНЕТО НА ЗАКОНА.

ОСЪЖДА ДИРЕКТОР НА ДИРЕКЦИЯ“ ОДОП“ ПРИ ЦУ НА НАП- ГР. С. ДА ЗАПЛАТИ НА [фирма] ГР. С. СУМАТА ОТ 50 ЛЕВА- РАЗНОСКИ ПО ДЕЛОТО, КАТО СЪЩАТА СЛЕДВА ДА БЪДЕ ВЪЗСТАНОВЕНА ОТ БЮДЖЕТА НА ДИРЕКЦИЯ „ОДОП“ ПРИ ЦУ НА НАП- ГР. С..

На основание чл.138 АПК, препис от решението да се изпрати на страните.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от получаване на препис от същото, съгласно разпоредбата на 160,ал.6 ДОПК, вр. с чл.211,ал.1 АПК.

СЪДИЯ:

